

ଢ଼ି କାଚିଚି କୁଡ଼ିଆ

පිඳුම

මාගේ ආදරණීය ගුරු
මහත්මිය වන සමන්මලී
ගුරුමහත්මියටත්,
මට අකුරු කියා දුන් ගයනී
ඔලගන්වන්න
ගුරුමහත්මියටත්,
මාගේ ආදරණීය අක්කාටත්
මෙම පොත සතුටෙන්
පිළිගන්නවමි.

ඔන්න වෙනදා වගේ ම මම
ඉස්කෝලේ ගියා. ඉස්කෝලේ
ගිහින් ගෙදර එන කොට ම
අක්කේ... උඩ ආවිවි අම්මා ආවා.
කියාගෙන මල්ලි ආවා. මගේ
ඉහේ මලක් පිපුණා වගේ
දැනුණා. මීට අවුරුදු පහකට
කලින් මාව බලා ගත්තේ
අම්මගේ අම්මයි, තාත්තගේ
අම්මයි. ඒ කියන්නේ මගේ ආවිවි
අම්මලා දෙන්නා...

මම පුංචි කලේ හැමදාම ආවිච්චි
අම්මලා දෙන්නා මාව
බලාගත්තා. ඒ දවස්වල මට
බත් කවන්න හරි ම
අමාරුයිලු...

එතකොට මං පොඩි කාලේ
වාහනවලට ගොඩක් කැමතිලු,
ඉතින් ඒක නිසා ආවිච්චි අම්මලා
මට කවන්නෙ එක ආවිච්චි අම්මා
කෙනෙක් මාව වඩාගෙන
වාහන පෙන්වමින් ඉන්න කොට
අනිත් ආවිච්චි අම්මා මට

කැව්වලු...
එයාලා මාව පොඩි කාලේ
ගොඩක් ආදරයෙන් බලා
ගත්තා.

මම ආච්චි අම්මේ
කියද්දී ඉස්සර

ආච්චි අම්මලා
ඇයි දු කියා ගෙන දුව ගෙන
එනවා. මේක මට ලොකු
ප්‍රශ්නයක් වෙලා තිබුණා.

මගේ අම්මගේ අම්මා
හිටියේ උඩ මහලේ.
තාත්තගේ අම්මා හිටියේ
පහළ මහලේ.
ඒ නිසා මම අම්මාගේ
අම්මට උඩ අවිච්චි අම්මා
කියලත්, තාත්තාගේ
අම්මාට මම පල්ලෙහා
අවිච්චි අම්මා
කියලත් කියන්න පුරුදු
වුණා.

ටික කාලයක් යනකොට අම්මාට
පුංචි ම පුංචි මල්ලි බබෙක්
ලැබුණා.

මගේ මල්ලිව බලා ගත්තෙන්
අවිච්ඡි අම්මලා දෙන්නා...

හැබැයි මල්ලි ටිකක් ලොකු
වෙද්දී උඩ ආවිච්ඡි අම්මා
ගමේ ගියා. ටිකෙන් ටික මල්ලි
ලොකු වුණා.

මට මේ හැමදේම එකවර ම
සිහිනයක් සේ මතකයට නැගුණා.
මම නැවත සිහියට ආවේ මල්ලි
කතා කළ විටයි. “අක්කේ, එන්න
උඩ ආවිච්ඡි අම්මා ඇවිදින්
ඉක්මනින් එන්න”

මම දුවගෙන ගියා. උඩ ආවිච්චි
අම්මා මට ලස්සන ගවුමක්
ගෙනලලා මට හරිම සතුටුයි.
මල්ලිට කම්සයක්
හා කලිසමක්ද ගෙනවිත්
තිබුණා. ඒ විතරක් නෙවේ.
තව බොහෝ කෑම, බීම, රස
කැවිලි, ගෙනවිත් තිබුණා...

මම ද, මල්ලී ද
සතුටින් උඩ පනිමින් අත්පුඩ
ගැසුවා.

“මේක පුතාට මේක දුවට”
ආවිච්චි අම්මා
එකින් එක තෑගි
වෙන්කරමින් සතුටු වුණා.
“මම උඩ ආවිච්චි අම්මා ට
ගොඩක් ආදරෙයි” මම
පැවසුවා “මමත් ගොඩල්
ආවිච්චි අම්මා
ආදරෙයි” මල්ලී ද
පැවසුවා.

තෑගි ගනිමින් අපි ආවිච්චි
අම්මාට සතුට කාශ කළා.
"පුතා දුව ආවිච්චි අම්මා
එක්ක එන්න තේ බොන්න"
අම්මා කතා කළා. අම්මා
උඩ ආවිච්චි අම්මා ආස ම
පැණි වළලු හඳලා
දුන්නා. ආවිච්චි අම්මා සමඟ
ගමේ විස්තර බොහො දේ
කතා කළා.

මමත්, මල්ලිත් ආවිච්චි අම්මා
 සමඟ වත්ත පහළට ගියා. වත්ත
 පහළ තිබුණු අඹ ගස යට
 බංකුවේ අපි වාඩි වුණා. බංකුවේ
 ටික මොකොතක් ආවිච්චි අම්මා
 ලොකු කල්පනාවකට ගියා. මම
 ආවිච්චි අම්මා
 වෙනස දුටුවත් කිසිවක් නොකියා
 බලා සිටියා. මා එසේ සිටියේ
 ආවිච්චි අම්මා
 මොනවා කල්පනා කරන්නේ?
 සිතා ගන්නට බැරිවයි.
 "ආවිච්චි අම්මාගේ මොනවද
 කල්පනා කරන්නේ" මල්ලී
 ආවිච්චි අම්මාගේ කල්පනාවට බාධා
 කරමින් අසා සිටියා.

එකවර ම ආවිච්චි අම්මාගේ
 මුවින් සිහින් සිනාවක්
 මතු වුණා. "මට ඔයාගේ
 අක්කගේ පුංචි කාලේ මතක්
 වුණා පුතේ" ආවිච්චි අම්මා
 මල්ලීට පැවසුවා. මම ආවිච්චි
 අම්මා දෙස
 නොඉවසිල්ලෙන් බලා
 සිටියේ මා ගැන කුමක්
 පවසයි දැයි කියා දැන
 ගැනීමටයි.
 ආවිච්චි අම්මා අතීත සුන්දර
 මතකයන් එකින් එක මතක්
 කරන්න වුණා.

ආච්චි අම්මා

කියූ බොහෝ දේ අසා මල්ලී උඩ
පනිමින් සිනාසුණා.

ඒ සමහර අවස්ථාවල මට ලැජ්ජා
සිතූණා. ඒ සමහර සිදුවීම් අසා අපි
දෙන්නා ම සිනාසුණේ හරිම
සතුටින්

"දුවේ වැස්සක් එන්න වගේ
යන්නේ" ආච්චි අම්මා

පැවසුවා. ආච්චි අම්මාත්, මල්ලීත්
මමත් වැස්සට පෙර ගෙදර ගියා

